

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- 2.....הלכתא למשיחא
- 2.....א. הא דקאי מזרח ומערב ואדי הא דקאי צפון ודרום
- 3.....ב. כאן להכשיר (הקרבן) כאן להרצות (שלא עלו לבעלים לשום חובה)
- 3.....ג. שבעה קני מנורה מעכבין זה את זה שבעה נרותיה מעכבין זה את זה
- 4.....הלכה למעשה
- 4.....ד. שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו אפילו כתב אחד מעכבן
- 5.....ה. ד' פרשיות שבתפילין מעכבין זו את זו אפילו כתב אחד מעכבן
- 5.....ו. ד' ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה אחת
- 6.....הלכתא למשיחא
- ז. מנורה היתה באה מן העשת ומן הזהב עשאה מן הגרומאות פסולה משאר מיני מתכות כשרה ... באה זהב באה ככר אינה באה זהב אינה ככר גביעיה כפתוריה ופרחיה באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים אינה באה זהב אינה באה גביעים כפתורים ופרחים
- 6.....ח. חצוצרות היו באים מן העשת מן הכסף עשאם מן הגרומאות כשרים משאר מיני מתכות פסולים
- 7.....א. מנורה היתה באה מן העשת מן הזהב עשאה של כסף כשרה של בעץ ושל אבר ושל גיסטרון רבי פוסל ... של עץ ושל עצם ושל זכוכית דברי הכל פסולה ... כלי שרת שעשאן של עץ רבי פוסל
- 8.....הלכה למעשה
- 9.....ב. לא יעשה אדם בית תבנית היכל אכסדרה כנגד אולם הצר כנגד עזרה שלחן כנגד שלחן מנורה כנגד מנורה אבל עושה הוא של חמשה ושל ששה ושל שמנה ושל שבעה לא יעשה ואפילו משאר מיני מתכות
- 9.....הלכתא למשיחא
- 11.....ג. שפודים של ברזל היו וחפום בבעץ העשירו עשאום של כסף חזרו והעשירו עשאום של זהב
- 11.....

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

- ד. גובהה של מנורה שמנה עשר מנחות הרגלים והפרח ג' מנחות ... ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ... נשתיירו שם ג' מנחות שבהן ג' גביעין וכפתור ופרח 12
- ה. וגביעין למה הן דומין כמין כוסות אלכסנדריים כפתורים למה הן דומין כמין תפוחי הכרתיים פרחים למה הן דומין כמין פרחי העמודין 13
- ו. ונמצאו גביעין עשרים ושנים כפתורים אחד עשר פרחים תשעה גביעים מעכבין זה את זה כפתורים מעכבין זה את זה פרחים מעכבין זה את זה גביעים כפתורים ופרחים מעכבין זה את זה 14

דף כח.

הלכתא למשיחא

א. הא דקאי מזרח ומערב ואדי הא דקאי צפון ודרום

כבר התבאר לעיל דף כז: שאם הוזה הזאות הפרה¹ ולא כיון כנגד ההיכל פסולה שנאמר (במדבר יט פסוק ד) הַזֶּה אֶל נֶכַח פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִדְּמָה עַד שִׁיכוּיִן כִּנְגַד הַהִיכָל וַיְהִי רֹאאוֹ, וכן אם שחטה או שרפה שלא כנגד ההיכל פסולה שנאמר (שם פסוק ג) וְשָׁחַט אֶתֶּה לְפָנָיו.

בד"א שהזה² או שרף או שחט כנגד הדרום או כנגד צפון או שהיה אחריו למקדש, אבל אם עמד בין מזרח ומערב ופניו כנגד ההיכל אף על פי שלא כיון כנגד [ההיכל] בדקדוק כשירה. וי"א³ שבהזאה אם הוזה ולא כיון כנגד הפתח פסולה, וצריך שיהיה מכוין ורואה פתחו של היכל בשעת הזאת הדם.

¹ רמב"ם הלכות פרה אדומה פרק ד הלכה ה

² שם הלכה ו

³ השגות הראב"ד שם. שכתב על דברי הרמב"ם לא נראה בהזאה שהרי אמרו במשנה הוזה ולא כיון כנגד הפתח פסולה ובמדות אמרו שהיה מכוין ורואה פתחו של היכל בשעת הזאת הדם אלמא בעינן כיוון וראיה. ועיין בס"מ שכתב ויש ליישב אותה גירסא לדחוק ולומר שמה שצריך שיכוון ויראה פתחו של היכל הוא למצוה מן המובחר אבל כל שפניו אל ההיכל אל פני אהל מועד מיקרי אף על פי שלא יהיה כנגד הפתח:

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

ב. נאן להכשיר (הקרבן) נאן להרצות (שלא עלו לבעלים לשום חובה)

עוד התבאר שם שבהזיות⁴ שמוזה מהשמן שעל כף הכהן שבע פעמים כנגד בית קדש הקדשים, אם הזה ולא כיון כנגד בית קדש הקדשים כשירות. ואם נתן שבע⁵ המתנות שלא לשמן י"א שלא הורצה⁶, והשירים אסורין באכילה, והוכשר המצורע לבא בקהל ולאכול בקדשים, ואין צריך להביא לוג אחר⁷. וי"א⁸ שהוכשרו שירי הלוג לאכילה כשאר קרבנות שלא לשמן שכשר, אבל לא עלו לו לשם חובה לבוא במחנה ישראל ולאכול בקדשים, וצריך להביא לוג אחר להכשרו.

ג. שבעה קני מנורה מעכבין זה את זה שבעה נרותיה מעכבין זה את זה

⁴ רמב"ם הלכות מחוסרי כפרה פרק ד הלכה ב

⁵ רמב"ם שם פרק ה הלכה ז

⁶ ואם כוונת רבנו דלא הורצה והשירים אסורין באכילה פי' רבנו יותר מכוון בלשון הש"ס. מרכה"מ שם
⁷ וצ"ל לדעת הרמב"ם כן הוא דמתן שבע של מצורע לא דמי לדין דכל הזבחים. והיינו דבשאר זבחים היתה עיקרו של קרבן שלא לשמה השחיטה או שאר עבודה עד הזריקה, ועיקר הכפרה הוא הזריקה, כדכתיב: ונרצה לו לכפר עליו, כידוע, ולכן לא עלה לחובה וצריך קרבן אחר, לאפוקי במתן שבע במצורע דהשחיטה והזריקה היו לשמן וכבר נתכפר. ונהי דיש בכאן עוד מתן שבע והיא מעכבת, מ"מ לעניין שלא לשמן אין זה פסול בעצם הקרבן, ולכן גם לבעלים עלה וא"צ קרבן אחר, והיינו שיביא לוג אחר אם היה ההזאות מן השמן שלא לשמן. והא דלא הורצה הוי כבסמיכה, דמעלה עליו הכתוב כאלו לא כיפר וכיפר שאינה מצוה מן המובחר. ערוך השולחן העתיד הלכות מחוסרי כפרה סימן רלז סעיף ו

⁸ שיטת רש"י וכ"פ בתורת הקדשים שם אות ע. וצ"ע שלא הביא כלל דעת הרמב"ם בזה. ומעמו של רש"י ברור, דאם המצורע נתכשר לגמרי א"כ לעניין מה לא הורצה, ובריש זבחים אמרינן לעניין כל הקרבנות שלא לשמן דלא עלו לבעלים לשם חובה, וא"כ גם בהזאות דמצורע לא עלו לשם חובה, וכיון שלא עלו לחובה איך נטהר. ועוד דבריש זבחים קרי הק דאינו עולה לשם חובה דאינו מרצה, שאומר שם (ה, א): אם אין מרצין למה באין ע"ש, וא"כ בכאן דאינו מרצה ממילא שאינו עולה לשם חובה ואיך נטהר המצורע. ולכן פירש"י דההכשר אינו אלא על מותר הלוג, והוה ממש כדין דכל הזבחים שנזבחו שלא לשמן דהקרבן כשר והוא צריך קרבן אחר ערוך השולחן העתיד שם סעיף ה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ג 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

נאמר בפרשת תרומה (שמות כה פסוק לא, לב, לז) ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירבה וקנה גביעיה פפתריה ופרחיה ממונה יהיו וששה קנים יצאים מצדיה וגו' ועשית את נרתיה שבעה וגו'. שבעת קני המנורה⁹ מעכבין זה את זה, ושבעת נרותיה מעכבין זה את זה בין שהיתה של זהב בין שהיתה של שאר מיני מתכות, וכל הנרות קבועים בקנים כמיין בזיכין נתונים בראשי הקנים וקבועין בהן.

הלכה למעשה

ד. שתי פרשיות שבמזוזה מעכבות זו את זו אפילו כתב אחד מעכבן

כיצד כותבין¹⁰ את המזוזה הלכה למושה מסיני שיקח עור, אחד שיש בו לכתוב פרשת שמע ופרשת והיה אם שמוע ויכתבם, ועושה לה ריוח מלמטה וריוח מלמעלה כמו חצי ציפורן, ובתחלתה ישייר כדי לגול אותה אחר שתיכרך ובסופה אין צריך להניח כלל אולם צריך¹¹ שיהיו האותיות שבסוף השטות מוקפות גויל.

ואפי' אות אחת משתי הפרשיות אם חסר קוצו מעכב מן התורה וכן אם כתבה שלא על הסדר, הגם שעכשיו¹² היא כתובה לפנינו כסדר כיון דבשעת כתיבה לא כתב כסדר פסולה.

אפילו שכח מלכתוב אות אחת פסולה ואין לה תקנה, שאם יגיהנה הוי שלא על הסדר, ואין צריך לומר אם הקדים לכתוב פרשת והיה אם שמוע לפרשת שמע.

⁹ רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ג הלכה ז

¹⁰ שו"ע ונו"כ רפח א – ג

¹¹ ש"ך שם א

¹² ראשון לציון שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

ה. ד' פרשיות שבתפילין מעכבין זו את זו אפילו כתב אחד מעכבן

מצות תפילין¹³ היא שיכתוב הארבע פרשיות כמו שהם מסודרות בתורה¹⁴. בתחלה (שמות יג פסוק א - י) קדש לי כל בכור וגו' עד למועדה מ'מים ימימה ואח"כ (שם פסוק יא - טז) ה'יה פי יבאף עד פי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים, ואח"כ (דברים ו פסוק ד - ט) פרשת שמע ישראל שמע עד ובשעריך, ואח"כ (שם יא פסוק יג - כא) פרשת והיה אם שמע עד על הארץ, ואם שינה סדרן פסולין.

וצריך לזוהר¹⁵ היה כל פרשה ופרשה גופא נכתבת כסדרה שלא יחסר בה אפילו אות אחת כי לא יהיה לו תקנה אח"כ להשלימה.

וצריך לדקדק בהסרות¹⁶ ויתרות שאם חסר או יתר אות אחת פסולין ואפילו אם הכתיבה לא נשתנה בזה, כגון במלא וחסר ואפילו אם קוצו של יו"ד חסר מעכב, ונמצאו המניחים אותם מברכים בכל יום ברכה לבטלה. ואם¹⁷ מצא שחסר אות אחת, אין לו תקנה שאם כן היו כתובין שלא כסדרן.

ו. ד' ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה אחת

ארבע ציציות¹⁸ מעכבין זה את זה שכולם הם מצוה אחת ולכן אם אין כל הארבע ציציות כהלכתן, ואפילו אם נחסר לו אפילו ציצית אחת הוי כלא הטיל בה כלל, וביטל לגמרי מ"ע דציצית.

¹³ שו"ע ונו"כ או"ח לב א

¹⁴ אין זה שצריך לכתוב את פרשיות התפילין כסדרן לא הוזכר בתלמוד, אלא במכילתא, סוף פרשת בא ושם לא נזכרה הדרשה מ'היו, אלא ה"י הביא כן בשם הר"י אסכנדרני. ועיין בהזו"א סי' ה ד"ה ילפותא. שכתב שאין כאן דקדוק המחדש דרשות כיון שהדין כבר מבואר, והדרש 'והיו' הוא פשוטו של הויה שתהא בלא שינוי, וניתן לחכמים לומר שזו כוונת המכילתא אחר שאין כאן חידוש דין אלא טעם לדין. ויש אחרונים שכתבו שדין זה מקורו מהלכה למשה מסיני.

¹⁵ מ"ב שם ג

¹⁶ שו"ע ונו"כ שם ב

¹⁷ שו"ע ונו"כ שם כג

¹⁸ שו"ע ונו"כ שם יג א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

הלכתא למשיחא

ז. מנורה היתה באה מן העשת ומן הזהב עשאה מן הגרוטאות פסולה משאר מיני מתכות כשרה ... באה זהב באה ככר אינה באה זהב אינה באה ככר גביעיה כפתוריה ופרחיה באה זהב באה גביעים כפתורים ופרחים אינה באה זהב אינה באה גביעים כפתורים ופרחים

המנורה מפורשת¹⁹ צורתה בתורה, בקניה פרחי כפתוריה וגביעיה, ונאמר בה שלושה דינים²⁰ (שמות כה פסוק לא לט) א. מקשה תעשה המנורה וגו' ב. גביעיה כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו. ג. כפר זהב טהור יעשה אותה.

לפיכך מנורה הבאה זהב תהיה כולה ככר עם נרותיה, אולם בדיעבד אינו מעכב²¹, ותהיה כולה מקשה מן העשתות, כלומר שעושה חתיכה שלימה של זהב²² ומכה בקורנס עד שיצאו ממנה כל כליה²³ ולא תהיה חלולה מבפנים, ויהיו בה גביעים כפתורים ופרחים כמבואר להלן, שושני דינים אלו מעכבין²⁴.

בד"א בשעשאוה זהב אבל שאר מיני מתכות, אין עושין בה²⁵ גביעים כפתורים ופרחים. ויש מתירים²⁶ לעשות בה.

¹⁹ רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ג הלכה ד – ה
²⁰ מל"מ שם.

²¹ זבח תודה מז. ד"ה באה

²² ולא מריקועי פחים. זבח תודה מז. ד"ה מנורה

²³ כס"מ שם

²⁴ זבח תודה שם ד"ה באה זהב

²⁵ גביעים כפתורים ופרחים יש הקפדה שלא לעשות וזהו שכתב אין עושין בה ולא כתב אין מקפידין כמו שכתב נבי ככר. מל"מ שם.

²⁶ נראה פשוט דפי' אין עושין בה גביעים פי' דאין צריך לעשות כי היכי דאין צריך להקפיד על משקל ככר. הר המוריה שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

וכן של שאר מיני מתכות אין מקפידין על משקלה, ועושה כבר או פחות או יותר.

ואין עושין אותה²⁷ לעולם מן הגרוטאות כלומר משברים שמחבר יחד בין שהיתה של זהב בין שהיתה של שאר מיני מתכות.

אולם אף שלכתחילה יעשנה מקשה, בדיעבד בשאר מתכות אם היתה חלולה ולא מקשה כשירה²⁸. וי"א²⁹ שאף בשאר מתכות³⁰ אף בדיעבד פסולה אם עשאה מגרוטאות³¹ אולם אינה³² צריכה להיות אטומה אלא יכול לעשותה חלולה.

ח. חצוצרות היו באים מן העשת מן הכסף עשאים מן הגרוטאות כשרים משאר מיני מתכות פסולים

²⁷ לכתחילה דאלת"ה תיקשי דהא פסול גרוטאות נפקא לן מדכתיב מקשה ותניא מקשה זהב באה זהב באה מקשה אינה באה זהב אינה באה מקשה אם כן פסול גרוטאות מנא לן אלא ודאי רבינו לא מיירי אלא לכתחילה ומ"מ לא ידעתי מנא ליה דין זה ואדרבא לישנא דגמרא דקאמר אינה באה זהב אינה באה מקשה משמע אפילו לכתחילה. מל"מ שם.

²⁸ היינו לומר שאינה מקשה נראה דדוקא בדיעבד כשרה אבל לכתחילה צריך לעשותה מקשה. מל"מ שם, ובתורת הקדשים שם אות ר הביא שתי הדעות.

²⁹ מעשה רקח שם. וזבח תודה שם ד"ה אינה בדעת הרמב"ם הלכה ה ובהר המוריה שם כתב על דברי המל"מ ודבריו דחוקים טובא דא"כ הא דקאמר בברייתא מן הגרוטאות פסולה משאר מיני מתכות כשרה פירושו לדרך המל"מ דבעשאה של זהב מן הגרוטאות פסולה ובעשאה משאר מיני מתכות אפי"ן מן הגרוטאות כשרה ואין זה נופל על הלשון בתחלת הברייתא דקאמר מנורה באה מן העשת ומן הזהב ואיפכא הו"ל למימר מנורה באה מן הזהב ומן העשת. ותו דכיון דהויה אמקשה קאי מנ"ל לרבות גרוטאות בשאר מיני מתכות. ותו דא"כ אין זה מקרי עיכוב שיהיה מן העשת כיון שכשהוא של מתכת אין עשת מעכב והו"ל כמו גביעים כפתורים ופרחים דמעכבין בשל זהב ולא חשיב עיכובא הואיל שאינם מעכבין בשל מתכת.

³⁰ וברבינו מבואר שבכל מנורה אסור לעשות מן הגרוטאות ועוד מדאסר אפי"ן בשל שאר מתכות וזה וודאי לא קאי אשל משה, ועי' בערוך ערך גרם שכתב בפי' קמא גרוטאות היינו שברי ברזל יעו"ש א"כ מזה ראה לרבינו דבשאר מיני מתכות נמי פסול גרוטאות. הר המוריה שם

³¹ ובספרי בהעלותך פיסקא ס"א יעו"ש וז"ל התוספתא פ"ק דחולין מנורה אין כשרה אלא מן העשת עשאה מן הגרוטאות פסולה ומשאר מיני מתכות כשרה חצוצרות אינה כשרה אלא מן הכסף עשאה מן הגרוטאות כשרה משאר מיני מתכות פסולה נמצאת אומר פסול במנורה כשר בחצוצרות פסול בחצוצרות כשרה במנורה עכ"ל ולכאורה משמע מכאן גרוטאות כסף פסול במנורה דא"כ הא איכא גרוטאות כסף דכשר בזה ובה ועיין בפ"ג מהל' בית הבחירה ה"ה משי"כ בזה (אמנם יש לדרות מכאן והבן וצ"ע. הר המוריה כלי המקדש פרק ג הלכה ה

³² וכן פי' אם היתה חלולה כשרה אף לכתחילה מדלא כתב רבנו ואם עשאה חלולה כשרה ובחנם הסיב המל"מ דעת רבנו לכוונה רחוקה ונדחק במקום מוצא הדין והנכון כמ"ש. הר המוריה בית הבחירה שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הַנְּתָא לְמִשְׁיחָא בְּרַף הַיּוּמִי

מסנת מנחות

בימי המועדות³³ כולם ובראשי חדשים היו הכהנים תוקעים בחצוצרות בשעת הקרבן והלויים אומרין שירה שנאמר (במדבר י פסוק י) וּבְיָוִם שְׂמִיחָתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי הַיְדֵיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת וְגו', החצוצרה³⁴ היתה נעשית מן עשת של כסף, עשה אותה מן הגרוטאות של כסף כשירה, משאר מיני מתכות פסולה.

דף כח:

א. מנורה היתה באה מן העשת מן הזהב עשאה של כסף כשרה של בעץ ושל אבר ושל גיסטרוז רבי פוסל... של עץ ושל עצם ושל זכוכית דברי הכל פסולה... כלי שרת שעשאן של עץ רבי פוסל

המנורה וכליה³⁵ והשולחן וכליו ומזבח הקטורת וכל כלי שרת³⁶ אין עושין אותן אלא מן³⁷ המתכת בלבד, ואם עשאום של עץ או עצם או אבן או של

³³ רמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ג הלכה ה

³⁴ התוס' בפרק הקומץ רבה (דף כ"ח) ובפ"ז דזבחים (דף ס"ח) ובפ"ג דע"ז (דף מ"ח) הקשו על המתני דסוף קנים דקתני קרניו לחצוצרות מוכח דבאות שלא מן הכסף וכן מוכח בפרק כל הצלמים דבעי בגמרא המשתחוה לבהמה קרניה מהו לחצוצרות. ותירצו דההיא דפרק הקומץ דקאמר דהיו של כסף מיירי בשל משה ודחו תירוץ זה. ודעת רבינו ג"כ הוא שלא כתירוץ זה שהרי הביא להלכה ההיא דפרק הקומץ. עוד תירצו דחצוצרות דקנים מיירי בשופר. וגם תירוץ זה דחו אותו התוספות וכן נראה שהיא דעת רבינו שהרי בפ"ד מהלכות איסורי מזבח דין ז' הביא ההיא דע"ז וכתב קרניה פסולות לחצוצרות והתם במכשירי קרבן מיירי וכמבואר. עוד תירצו דמאי דאמרי דבאות משל כסף היינו בחצוצרות של כהנים אבל של לויים היו באים מכל דבר. ונראה שדין זה הוא דעת רבינו ולא הוצרך לבאר דכיון דפסק דעיקר השירה בפה ומאי דמצרכינן כלי אינו אלא לבסומי קלא פשיטא דמאיזה דבר שירצה יעשה הכלים משא"כ בכהנים דהחיוב הוא בחצוצרות ואיסור ע"ז שאני דאף שאינו כי אם לבסומי קלא בעלמא אפ"ה אסור. מל"מ.

³⁵ רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק א הלכה יח

³⁶ והנה רבינו לא ביאר בכל היד החזקה כרובים ארון וכפורת אם נמי כשרים מכל מתכות או שיהיה דוקא של זהב וגם דין עשייתן לא ביאר. וצריך לומר דרבינו לא ביאר בספרו רק הדברים אשר היו בבית שני שהיה הכל ולא חסר ואם יזכנו ה' שיבנה בית המקדש יבנה כן אבל זה בבית ראשון ובבית שני לא היה שגגו יאשיה ורק כאשר יתגלה כבוד ה' יתגלו אלה והכל תמצא מוכן לפנינו אינו מבאר בספר היד וכן בארנו לעיל בפ"א מהל' שופר ודוק. כתר המלך

³⁷ פסק כרבי, או"ש שם, טעמו פשוט דפליגי בזה רבי ור' יוסי ב"ר יהודה והלכה כרבי מחבירו והוא ס"ל דאינו כשר רק משל מתכת בלבד כדאיתא במנחות כ"ח ב' כלי שרת שעשאן של עץ רבי פוסל ור' יוסי בר"י מכשיר ועוד תניא התם (ובר"ה כ"ד ב' וע"ז מ"ג ב') ושל שבעה לא יעשה ואפי' משאר מיני מתכות ר"י בר"י אומר אף

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

זכוכית פסולין, כמו שהתבאר במסכת יומא דף לט. וסוטה דף יד: וזבחים דף צו.

הלכה למעשה

**ב. לא יעשה אדם בית תבנית היכל אנסדרה כנגד אולם חצר
כנגד עזרה שלחן כנגד שלחן מנורה כנגד מנורה אבל
עושה הוא של חמשה ושל ששה ושל שמנה ושל שבעה לא
יעשה ואפילו משאר מיני מתכות**

כבר התבאר במסכת ר"ה דף כד. ובע"ז דף מב: ודף צג: שנאמר בפרשת יתרו (שמות כ פסוק כ) לא תעשון אתי לא תעשון כדמות שמושי.

ולפיכך לא יעשה³⁸ בית ואפילו אם יש בו הדרים הרבה³⁹, תבנית היכל⁴⁰. כלומר כשיעור גבהו ארכו ורחבו של ההיכל בין של בית ראשון דהיינו

עץ לא יעשה כדרך שעשו מלכי בית חשמונאים עכ"ל ועוד איתא התם אין לו זהב מביא אף של כסף של נחושת ושל ברזל ושל בדיל ושל עופרת ר"י בר"י מכשיר אף בשל עץ עכ"ל והא דתני רב פפא בריה דרב חנין קמיה דרב יוסף מנורה היתה באה מן העשת מן הזהב עשאם של כסף כשרה של בעץ ושל אבר ושל ניסטרון רבי פוסל ור"י בר"י מכשיר של עץ ושל עצם ושל זכוכית ד"ה פסול (והיא תוספתא פ"ט דמנחות) כבר צוה ליה רב יוסף לסמוייה מקמי כל הני דמייתית לעיל וכן מבואר בזבחים צ"ו ב' דאיתא התם וכלי שרת דחרס לא עבדינן ואפי' ר"י בר"י לא קאמר אלא דעץ אבל דחרס לא וע"ע בסוכה נ' ב' ובסוטה י"ד ב' מבואר כן בהדיא וע"ע ביומא ל"ט א' דמבואר שם דהלכה כרבי דכלי שרת דעץ לא עבדינן (וע"ע ספרי בהעלותך פ"א ס"א) וכ"ז פשוט וברור ודברי מרן בהא מגומגמין יעו"ש (וכלי חרס לד"ה פסולים לכן לא הביא רבינו זה דכ"ש הוא מן עץ ועצם וזכוכית ופשוט. הר המוריה שם

³⁸ שו"ע ונו"כ י"ד קמא ח

³⁹ דרכי תשובה שם נד

⁴⁰ עיין שו"ת משפט כהן (עניני א"י) סימן צד אות ב וז"ל "ועל דבר שאלתו אם מותר לנו לבנות בית המקדש ע"מ שלא להקריב קרבנות. לא ידעתי הציור, שאם מטעם טומאה הרי הותרה בצבור, כמש"כ בזה כבר בכפתור ופרח (פ"ו) ע"פ הרי"ה מפריש, וא"כ יהי' מותר להקריב ג"כ תמידין ומוספין וכל קרבנות ציבור. וכו' אבל לומר שאם אין מקריבים עוברים על לא תעשון אתי בית תבנית בית, לא מסתבר כלל, רק שעשה מצוה ולא גמרה אם עשה ביהמ"ק ולא הקריב כשיש בידו להקריב. ואם אין בידינו להקריב כלל ודאי י"ל שאין כאן מצוה, שזוהי צורת המצוה כלשון הרמב"ם בריש הל' ביה"ב ובסהמ"צ, אבל אם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

שלושים אמה גובהו⁴¹. ובין כבית שני שארבעים אמה גובהו, ואפילו אינו נראה כהיכל.

וכן לא יבנה אכסדרה כמידת אולם, בין אם בונה טרקלין נאה או אולם פתוח ואפילו אינה צמודה לבית, וכן לא יבנה חצר, כמידת העזרה.

לא יבנה שלחן, תבנית שלחן⁴². מנורה, תבנית מנורה. אבל עושה מנורה של חמשה קנים או של ששה או שמונה, אבל של שבעה לא יעשה ואפילו בלא גביעים וכפתורים ופרחים⁴³, ואפילו אינה גבוהה י"ח טפחים ואפילו משאר מיני מתכות⁴⁴, אבל של חרס ושל עץ מותר.

ואם גוי עשאם לו, י"א⁴⁵ שמותר לדור ולהשתמש בהם. וי"א⁴⁶ שאסור ובמיוחד במנורה שכל פעם שמשתמש בה עושה מעשה.

י"א⁴⁷ שמותר לעשות שלחן תבנית שלחן אם עשוי מעץ, ולא נאסר אלא בעשוי ממתכת.

מקריבין אפי' קרבן אחד באיזה זמן בודאי הוי מצוה כצורתה, אלא שמחסרין שאר הקרבנות, ואין זה נוגע כלל לאיסור של בית תבנית בית"

⁴¹ אע"ג דבבית שני היה ארבעים אמה בבית ראשון היה גובהו שלושים אמה (פ"ת ס"ק יג)

⁴² שו"ע שם סעי' יח ושו"ך ס"ק לו ודרכי תשובה ס"ק נד

⁴³ דכל זה אינו מעכב

משמע דבזהב דגביעים וכפתורים מעכבים מותר לעשות בלא גביעים וכפתורים ומ"ש המחבר ואפילו בלא גביעים אשלפניו קאי ואפי' משאר מיני מתכות אבל בזהב שרי. ואולם בתבואת שור בחי' לר"ה כ' לאסור גם בזהב רבי עקיבא איגר יורה דעה סימן קמא סעיף ח

⁴⁴ שבדיעבד כשרה במקדש בכל אלו אבל של חרס ושל עץ פסולה ולכן מותר (שו"ך ס"ק לו) ועיין בספר בכור שור בחידושו למס' ר"ה דך כד שתמה על הש"ך שלא עיין כל הצורך בזה דהא בשל זהב גביעים וכפתורים ופרחים מעכבים בו ולדבריו משמע דבשל זהב דמעכב שרי בלא גביעים ואינו כן אם לא שנדחוק לפרש דברי הש"ך דה"ק כיון דאינו מעכב בשל שאר מינים מקרי תבנית אפילו בשל זהב דמעכב אבל דוחק הוא לפרש כן

⁴⁵ פתחי שם תשובה ס"ק יב

⁴⁶ דרכי תשובה שם ס"ק נב ועיי"ש ס"ק נג שהביא מאחרונים שהסתפקו אם האיסור רק על עשייה כולה, אבל אם מצא תבנית והשלימה לתבנית היכל או שלחן או מנורה וכו' אינו חייב, וכן אם היה לו מנורה של שמונה קנין וגשבר קנה ועמדה על שבע אמה שייך בו האיסור ולכאורה יש להחמיר באיסור תורה.

⁴⁷ ולפ"ז אתי שפיר דברי האר"י ז"ל, והובא בס' נגיד ומצוה, ששלחן של שבת יהיה כדמות שלחן שהיה בבבאמ"ק. ונשאל מהר"ח פלאני בשו"ת לב חיים ה"ג (סי' צד), שהרי קי"ל שאסור לעשות שלחן תבנית שלחן שבבבאמ"ק, וכ' ליישב, שאולי אפשר שכוונת האר"י דוגמת מקדש של מעלה, וכמ"ש בר"ה (כד) לא אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותם. ופרש"י כגון חצר ואולם וכו', אבל שמשין של מעלה שא"א לעשות כמותן ממש אלא ציור דוגמתן מותר. ע"ש. ודבריו רחוקים, ולפי האמור ניהא (שו"ת יביע אומר חלק א יו"ד סי' יב אות ה)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

י"א⁴⁸ שאם עשה קני המנורה בעיגול סביב אפילו שאחד באמצע מותר, וי"א שאסור וראוי להחמיר באיסור תורה.

י"א שמותר לעשות מנורה של שבעה קנים, אם נעשית להדלקה בנרות ולא בשמן. ויש להחמיר בדאורייתא ולא לעשות כן, ואפילו אם מדליק עליה שמונה נרות כל שיש שבעה קנים אסור⁴⁹.

י"א⁵⁰ שאם מקום קיבול השמן אינו משל מתכות אלא משל עץ או זכוכית אין בה איסור.

אם עושה מנורה ללא ירך, אלא שכל הקנים כל אחד יוצא ממקום בפני עצמו ומחוברים למטה בחתיכת מתכת ישרה, וכן מנורה התלויה מהתקרה ואין לה ירך, יש לסמוך להתיר לעשותה גם של שבעה קנים⁵¹.

מנורה חשמלית אפילו בת שבעה קנים, אין בה משום לא תעשון אתי ומותר לעשותה⁵².

הלכתא למשיחא

ג. שפודים של ברזל היו וחיפום בבעץ העשירו עשאו של כסף חזרו והעשירו עשאו של זהב

⁴⁸ כן דעת המשנת חכמים, והבכור שור אוסר כיון שלא מצינו שעשיה בעיגול פוסל במנורה שבמקדש. פתחי תשובה ס"ק יד

⁴⁹ פ"ת שם ודרכי תשובה ס"ק נו בשם השואל ומשיב

⁵⁰ שו"ת יביע אומר שם

⁵¹ ועיין שו"ת משפטי עוזיאל כרך ב יו"ד סי' יח במנורה זאת שאין בה לא ירך ולא קנה רק למטה יש לה יסוד רחב כעין דף שטוח של מתכת וממנה עשוי ז' שפודים דקים מסובבים חוטי השמל וכ"ז מלובש כעין נר של פארצליון ולמעלה מנורות קטנות שקורין זרובקעס. אין כאן צד איסור כלל הואיל ואין דמות תבנית המנורה ולא צורתה ממש שהרי אין לה לא קנה ולא ירך ולא ז' קנים יוצאים מצדיה אלא תחובים ביסודה ומצופים פארצליון שהוא מין חרס ולא מתכת בודאי שמנורה כזאת אינה דומה במאומה למנורת המקדש ומותר לעשותה אפילו בת ז' קנים משום שהיא מדברים שמשמשיין לפניו והיינו דוקא בצורת המנורה שנצטוונו בה כאמור: כאשר הראה שאינה דומה בצורתה אפילו אם היא בת ז' קנים. יבי"א שם

⁵² "ועוד אני אומר שבמנורה חשמלית אין בה איסור זה משום שהצורה היסודית של המנורה היא נרותיה והיינו בתי קבולה להדלקה וחוטי השמל אינם נרות. כמובן זה אלא הם פתילות מאירות, ושנוי יסודי זה ודאי מעכב במנורת המקדש, הלכך אין בו איסור של לא תעשון אתי דמות המשמשיין לפני, וזה פשוט וברור לעניות דעתי" (שו"ת משפטי עוזיאל שם, שו"ת יביע אומר שם)

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

כלי שרת אם היו הקהל עניים⁵³ עושין אותן אפילו של בדיל, ואם העשירו עושין אותן זהב אפילו המזרקות והשפודין והמגרפות של מזבח העולה והמדות, אם יש כח בעיבור עושין אותן של זהב⁵⁴, אפילו שערי העזרה מחפין אותן זהב אם מצאה ידם⁵⁵.

ד. גובהה של מנורה שמנה עשר טפחים הרגלים והפרח ג' טפחים ... ושני קנים יוצאין ממנו אחד אילך ואחד אילך ... נשתירו שם ג' טפחים שבהן ג' גביעין וכפתור ופרח

⁵³ רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק א הלכה יט

⁵⁴ עיי' מרן שהערה מקורו מהא דיומא ל"ז א' מונבז המלך עשה כל ידות הכלים של יוה"כ של זהב יעו"ש וכוונתו דפריך שם ונעביד לדידהו ומשני בידות סכינים יעו"ש דמוכח דיש לעשות כל הכלים של זהב אף של מזבח העולה והבן ותמיהני על מש"כ במלכים א' ז' פסוק מ"ה ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האלה אשר עשה הירם למלך שלמה בית ה' נחושת ממורט וכן הוא בדברי הימים ב' ד' פסוק ט"ז ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה הירם אביו למלך שלמה לבית ה' נחושת מרוק ע"כ ולמה לא עשה של זהב וכי לא היה ביד שלמה לעשות של זהב ואולי מפני שכתוב בהן נחושת ממורט ועיי' מדות פ"ב מ"ג כל השערים שהיו שם נשתנו להיות של זהב חוץ משער ניקנור מפני שנעשה בהן גם וי"א מפני שנחושתן מצהיב עכ"ל וע"ע ביומא נ"ח א' ובירושלמי שם ביומא פ"ג סוף ה"ח וע"ע בערכין י' ב' יעו"ש ובירושלמי סוכה פ"ה יעו"ש ועיי' בפסחים נ' א' יעו"ש היטיב ראייה לרבינו. הר המוריה שם

⁵⁵ כבר מבואר כן במשנה דמדות פ"ב מ"ג הנ"ל אבל במקדש ראשון עשה שלמה דלתות שערי עזרה מנחושת ככתוב בדברי הימים ב' ד' פסוק ט' ואולי באמת ע"ז נאמר גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון כדאיתא בב"ב ד' א' יעו"ש. הר המוריה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

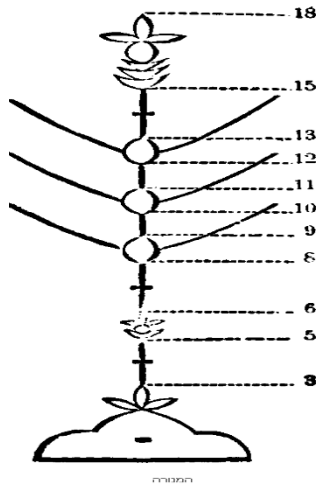
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

גובה המנורה⁵⁶ היה שמונה עשר טפח⁵⁷, הרגלים והפרח שלשה טפחים, ושני טפחים חלק, וטפח שבו גביע כפתור ופרח⁵⁸, וטפחים חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאין ממנו אחד הילך ואחד הילך ונמשכים ועולין כנגד גובה המנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאים ממנו אחד הילך ואחד הילך ונמשכין ועולין כנגד גובה המנורה, וטפח חלק, וטפח כפתור ושני קנים יוצאים ממנו אחד הילך ואחד הילך ונמשכין ועולין כנגד גובה המנורה, וטפחים חלק, נשתיירו שלשה טפחים שבהן שלשה גביעים כפתור ופרח.

ה. וגביעין למה הן דומין כמין כוסות אלכסנדריים כפתורים למה הן דומין כמין תפוחי הכרתיים פרחים למה הן דומין כמין פרחי העמודין

הגביעים דומין⁵⁹ לכוסות אלכסנדריא שפיהן רחב ושוליהן קצר, וי"א⁶⁰ שארוכים וקצרים היו, והכפתורים כמין תפוחים כרותיים שהן ארוכין מעט כביצה ששני ראשיה כדוין⁶¹, והפרחים כמו פרחי העמודים שהן כמין קערה

⁵⁶ רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ג הלכה י

⁵⁷ כתב מהרי"ק בשורש ע"ה הביאו הכנסת הגדולה ז"ל שאין זה לעיכובא שהרי אינו מפורש בתורה וכו' עיין עליו ואף אם היה מפורש הא בעינן הויה או כפל לעכב כדאיתא התם דף כ"ח. מעשה רקח שם

⁵⁸ עיי' תוס' שם ד"ה וטפח וכו' שנשארו בתימא מה נשתנה זה משאר גביעים כפתורים ופרחים שהיה לכל אחד טפח ולשלשה אלו לא היה כ"א טפח יעו"ש ובאמת כתב שם רש"י בד"ה וטפח שבו וכו' שלא מצד אחד היו כל אלו השלשה רק מצד אחד היה גביע ומצד אחר כפתור ומצד אחר פרח נמצא באמת היה אורך הגביע טפח וכן אורך הכפתור וכן אורך הפרח. והראיה שכן בגובה המנורה נשתיירו שלשה טפחים שבהן שלשה גביעים וכפתור ופרח והא בעינן ג' טפחים לשלשה הגביעים אלא ודאי דלאו מצד אחד היה ולא דמי לשאר הכפתורים דמפורש בכתוב דכל כפתור היה גבוה משל חבירו משא"כ הכא כתיב גביעיה כפתוריה ופרחיה ולא כתיב דהיו גבוהים או נמוכים מהגביעים וי"ל דבקנים נמי היה הכפתור ופרח בגובה אחד עם הגביעים. כן נראה לענ"ד בזה. הר המוריה שם

⁵⁹ שם הלכה ט

⁶⁰ רש"י מובא בתורת הקדשים שם ד

⁶¹ במנחות שם ובברייתא דמלאכת המשכן פ"י וז"ל רבינו בפי' המשניות שם והגביע הוא צורת כוס עשוי מקשה שהוא מלמטה צר ואם תמצא לומר שהוא מיוחד כאסמונא הוא כראש אסמונא שניטל ממנו דבר

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הכנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

ושפתה כפולה לחוץ. וי"א⁶² שהיה חוקק צורת פרה כמו שעושים צורפי הזהב.

ו. ונמצאו גביעין עשרים ושנים כפתורים אחד עשר פרחים תשעה גביעים מעכבין זה את זה כפתורים מעכבין זה את זה פרחים מעכבין זה את זה גביעים כפתורים ופרחים מעכבין זה את זה

המנורה מפורשת⁶³ צורתה בתורה, וארבעה גביעים ושני כפתורים ושני פרחים היו בקנה המנורה שנאמר (שמות כה פסוק לד) וּבְמִנְרָה אֲרָבָעָה גְבִיעִים מְשֻׁקְדִים כְּפִתְרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ, ועוד פרה שלישי היה סמוך ליריכה של מנורה שנאמר (במדבר ח פסוק ד) עַד יִרְכָה עַד פְּרָחָהּ .

ושלש רגלים היו לה⁶⁴, ושלושה כפתורים אחרים היו בקנה המנורה שמהן יוצאים ששת הקנים, שלשה מצד זה ושלושה מצד זה, שנאמר (שמות כה פסוק לה) וּכְפִתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִים מְמַנְּהָ וּכְפִתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִים מְמַנְּהָ וּכְפִתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִים לְשֵׁשֶׁת הַקְּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמִּנְרָה וּבְכָל קֵנָה וְקֵנָה מֵהֵן שְׁלֹשָׁה גְבִיעִים וּכְפִתֹר וּפְרָחַ וְהַכֹּל מְשֻׁקְדִים⁶⁵ כמו שקדים

מועט מלמעלה והכפתור הוא דמות כדור שאינה עגולה מכל וכל רק שיש בה אורך מעט קרוב לצורת ביצת העוף ופרח צורת שושן עכ"ל ורש"י ז"ל פי' גביעים ארוכים וקצרים יעו"ש.
⁶² דעת רש"י מובא בתורת הקדשים שם.

⁶³ רמב"ם שם הלכה א – ג

⁶⁴ אבל בש"ס לא נזכר כמה רגלים היה לה רק איתא שם הרגלים והפרח ג' טפחים (וכ"ה בברייתא דמלאכת המשכן פ"י) ואולי פשוט להם מאיזה מקום שהיה לה שלש רגלים ואולי זה פשוט לדבר העגול לא די פחות משלש רגלים. הר המוריה שם.

⁶⁵ כתב מרן בשם הר"י קורקוס שכתב כן רבינו מדאמרינן בפרק הוציאו לו דאחד מן המקראות שאין להם הכרע הוא משוקדים דמספקא לן אי קאי אנביעים או אכפתוריה ופרחיה ולכך מפרש אתרווייהו דמספקא עבדינן כוליהו משוקדים ע"כ. ותימה לי בדברי רש"י שם מוכח דלא מספקא ליה אלא בקרא דובמנורה ארבעה גביעים משוקדים כפתוריה ופרחיה דמיירי בגופה של מנורה אבל בכפתורים ופרחים בששת הקנים לא מספקא ליה אי בעינן משוקדים כיון דהפסיק בקנה האחד בין משוקדים לכפתור ופרח דאלת"ה הוה ליה למימר שלשה גביעים בקנה האחד משוקדים כפתור ופרח דליהוי דומיא דקרא דובמנורה ארבעה גביעים וכן נראה ג"כ מדברי רש"י בפ"י התורה וכן כתבו התוס' דמשוקדים דקנים לא קאי אלא אנביעים ואם כן רבינו דקאי בששת הקנים מנא ליה דהכל משוקדים וצ"ע. מל"מ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

בעשייתן. שנאמר (שם פסוק לג) וְשִׁלְשָׁה גְבֻעִים מְשֻׁקָּדִים
בְּקִנְיָה הָאֶחָד פְּתוּר וְפָרַח וְשִׁלְשָׁה גְבֻעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקִנְיָה
הָאֶחָד פְּתוּר וְפָרַח בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקְּנִיּוֹת הַיְצֵאִים מִן הַמִּזְבֵּחַ.

וַיֵּאָמֶר שְׁפִי מְשֻׁקָּדִים
הַכּוֹנֵה שְׁמֻצוּיִרִים
הִיוּ הַכַּפְתּוּר וּפְרַח
כְּדֶרֶךְ שְׁעוּשֵׁין לְכֹלִי
כֶסֶף וְזָהָב. כּוֹה

נמצאת כל הגביעים

שנים ועשרים, והפרחים תשעה, והכפתורים אחד עשר, ובמנורת זהב⁶⁷ כולן מעכבין זה את זה, ואפילו חסר אחד מן השנים וארבעים מעכב את כולן.

⁶⁶ רש"י בחומש שם וברשב"ם כתב כעין שקדים של בליטות בכותלי הגביעים, כעין שעושין כלי כסף מצוירין בליטות כעין כפות או כעין תפוחים
⁶⁷ כמו שהתבאר לעיל שבשאר מתכות אינו מעכב, ולדעת המל"מ אף אין עושין כפתורים ופרחים.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

